

[Kr. Kristensen.]

har vi måttet kassere ca. 15 pct., og dette navnlig når det har været nødvendigt at ligge med store beholdninger. Der er i udvalget enighed om, at de udgifter, som herved påføres statskassen, ikke kan være afgørende overfor den uhyre risiko og de voldsomme tab, som landets eksportmæssige interesser udsættes for i tilfælde af en mund- og klovesyge-epizooti.

Loven foreskriver i visse tilfælde tvungen vaccination af hensyn til helhedens vel. Ved vaccination har der i ganske enkelte tilfælde været uheldige bivirkninger som følge af selve injektionen, og sådanne bivirkninger vil være særlig følelige, hvor tvangsmomentet er tilstede. Vi har drøftet disse problemer, og udvalget har med tilfredshed erfaret, at landbrugsministeriet agter at udsende en udførlig instruks til de praktiserende dyrlæger angående de hygiejniske forholdsregler, som skal iagttages ved vaccinationen. Det er nødvendigt, at der herunder udvises den størst mulige agtpågivenhed og hygiejne, så muligheden for overførelse af andre smitsomme sygdomme formindskes mest muligt.

Det er på denne baggrund, at ændringsforslag nr. 2 må ses. En vis risiko kan man vel ikke helt se bort fra, og derfor melder spørgsmålet om dyrlægernes ansvar sig samtidig. Vi er klar over, at spørgsmålet om dyrlægernes eventuelle erstatningspligt er et spørgsmål af ren civilretlig karakter, som i hvert enkelt tilfælde må afgøres af domstolene under en af vedkommende besætningssejer rejst sag. Men udvalget finder det ønskeligt, at alle dyrlæger har en virkelig effektiv ansvarsforsikring, hvis maksimumsbeløb svarer til det nuværende prisniveau.

Ændringsforslag nr. 1 drejer sig om en nærmere udformning af begrebet fælles græsgang; man finder, at denne bestemmelse bør administreres sådan, at græsarealer, der tilhører enkeltejere, er undtagne.

Angående de veterinærpolitimæssige foranstaltninger, der iværksættes ved mund- og klovesyges udbrud, er udvalget enig om, at fremtidige retningslinier herom bør fastlægges efter drøftelse med vaccineudvalget, ligesom man er enig om, at disse foranstaltninger skal gøres mere lempelige i takt med vaccinationens udbredelse. Det siger sig selv, at man ikke kan lempe lige

meget alle vegne, og derfor må det ske i takt med vaccinationens udbredelse.

Ændringsforslag nr. 3 til § 9 drejer sig om en ændring i stk. 2, der handler om erstatningerne. Her bliver vaccineudvalget nu placeret således, at den fremtidige ordlyd bliver: „Efter forhandling med vaccineudvalget, jfr. § 11, kan landbrugsministeren dog“ o. s. v.

Ændringsforslag nr. 4 går ud på at erstatte ordene „tilfældig sygdom af stærkt værdiforringende karakter“ med: „tuberkulose eller smitsom kalvekastning“. I stedet for det mere ubestemte indsættes nu i § 9, stk. 2, disse to ganske bestemte sygdomme, og betingelserne for en eventuel erstatningssag er hermed bestemt formuleret.

Ændringsforslagene nr. 5 og 6 er udelukkende af sproglig art.

Ændringsforslag nr. 7 går ud på, at De samvirkende Kvægavlsforeninger med kunstig sædovertføring får en repræsentant i vaccineudvalget jævnsides med de andre landbrugsorganisationer, som i forvejen er anført.

Udvalget kan tiltræde de af den højtærede minister stillede ændringsforslag, og på udvalgets vegne skal jeg tillade mig at indstille lovforslaget til vedtagelse med de i betænkningen stillede ændringsforslag.

Carl Petersen: Ved lovforslagets første behandling fremførte jeg indvendinger mod nogle af lovforslagets bestemmelser. Som det fremgår af betænkningen og den ærede ordførers redegørelse for udvalgsarbejdet, har de indvendinger, jeg gjorde, været behandlet i udvalget, hvor man er enedes med ministeren om enkelte ændringsforslag, der i nogen grad imødekommer de ønsker, jeg på mit partis vegne fremsatte.

Det, jeg i særlig grad fremdrog, var den i § 1 foreslåede fremgangsmåde med hensyn til selve bekæmpelsesarbejdet og bestemmelsen i § 9, stk. 2, om statens erstatningspligt i tilfælde, hvor der ved vaccination påførtes dyr sygdomme af stærkt værdiforringende karakter. Efter de drøftelser, vi har haft med ministeren og hans veterinære sagkyndige, må jeg imidlertid nu erkende, at tiden vist endnu ikke er helt moden til at gennemføre den periodiske vaccination for at immunisere samtlige besætninger, således som det blev nævnt af mig ved første behandling. Den ærede ordfører har gjort opmærksom på alle de ting, der taler